

המוקד להגנת הפרט

HAMOKED

Center for the Defence of the Individual

هموكيد - مركز الدفاع عن الفرد

תאריך: 21.10.2012
בתשובה נא לציין: 35972

לכבוד
מר מיכה פיטרו
ר' תחום מינהל
מנהלת המעברים
משרד הביטחון

בפקס: 03-9008440

שלום רב,

הנדון: נהלי בידוק הפוגעים ברגשות דתיים ובצנעת הפרט במחסום ארז:
מרשתי גב' ע' אבו זר, ת.ז.

1. ברצוני לפנות אליך בנוגע לנושא אשר עלה בעבר מספר פעמים במגעים בין ארגוננו לבין מנהלת המעברים: נושא ההתנהלות הבלתי הולמת והנהלים בלתי ראויים של חברת האבטחה הפועלת במחסום ארז במקרים של בידוק נשים מוסלמיות.

2. להלן השתלשלות האירועים שתיארה הגב' אבו זר, מרשתי, לגבי בידוק שעברה במעבר ארז והתנהלות אנשי חברת האבטחה בעניינה:

ביום 28.8.12 הגיעה מרשתי אל מעבר ארז, לאחר שזומנה לשם כדי לעבור "שימוע" הנוגע לבקשתה לעבור דרך ישראל לגדה המערבית, לצורך השתתפות באירוע משפחתי.

לאחר שעברה מרשתי אל הצד הישראלי של המעבר ומסרה את תעודת הזהות שלה, נלקחה על ידי מאבטחת לחדר שאותו תיארה כגדול וחשוך, ובצדו האחד חלון זכוכית גדול.

מאחורי חלון זכוכית זה עמדה המאבטחת אשר ליוותה אותה לחדר, ואיתה מאבטחת נוספת ושלושה מאבטחים - גברים.

המאבטחת דרשה ממרשתי, אישה דתייה, להסיר את כיסוי הראש שלה ("חיג'אב") ואת המעיל העליון (גילבאב") שלבשה. **מרשתי סירבה להסיר את כיסוי ראשה ומעילה בנוכחות המאבטחים הגברים, והסבירה למאבטחת כי רק אם יצאו הגברים מהחדר**

תוכל להסיר את בגדיה אלה. בתגובה דרשה ממנה המאבטחת: "את תוריד את החיג'אב ואת הג'לבאב!"

בשלב זה נכנס לחדר אחד המאבטחים, מסר למרשתי טלפון נייד, ואמר לה כי "הקצין" רוצה לדבר איתה. **כאשר ענתה מרשתי לטלפון, אמר לה "הקצין", דובר ערבית אשר לא הציג את עצמו בשמו או בדרגתו, כי עליה לשתף פעולה עם המאבטחים, אחרת לא תיכנס לשימוע הנוגע לבקשתה.** מרשתי מסרה גם ל"קצין" זה, כי איננה יכולה להסיר את בגדיה מול המאבטחים הגברים. הקצין מסר לה כי עליה "לחשוב על זה שוב".

כשהחזירה מרשתי את הטלפון למאבטח, אמר לה המאבטח: "או שתורדי את הבגדים – או שתחזרי לעזה"

מרשתי הודיעה כי היא מסרבת לדרישות המאבטחים להסיר את בגדיה העליונים בנוכחות גברים. עקב כך, היא נאלצה לשוב לביתה ברצועה, ללא שעברה את השימוע אשר היה דרוש לה לצורך יציאה לגדה.

3. כידוע לך, אין זו הפעם הראשונה בה מגיעות למשרדנו תלונות בדבר בידוק נשים במחסום ארז באופן בלתי מקובל, הפוגע ברגשותיהן הדתיים. תלונות קודמות קיבלנו, למשל, גם **מגב' אבו רחמה** (מכתבנו מיום 1.8.07 ומכתבכם מיום 21.1.08); **מגב' אלסעודי** (מכתבנו מיום 26.2.08, מכתבכם מיום 28.2.08 ומכתבנו מיום 5.3.08); **מגב' ועארי**, קטינה באותה עת (מכתבנו מיום 27.3.08 ומכתבתכם מיום 30.3.08); **ומגב' בובלי** (מכתבנו מיום 7.10.09).

4. אמנם, מאז שהגיעו אלינו תלונות אלו חלף זמן לא מועט. לתומנו, הנחנו כי משרדך לקח לתשומת ליבו את הנושא, ופעל לכך שאירועים אלו לא יישנו. כפי שמראה תלונתה של מרשתי בעניין זה, לא אלה פני הדברים, ואירועים חמורים מעין זה ממשיכים להתרחש.

5. נשוב ונדגיש: **חיפוש על גופו של אדם צריך להיעשות תוך שמירה מרבית על כבודו של האדם, על פרטיותו, ובאופן שימעיט ככל הניתן את הפגיעה בו ואת חוסר הנוחות הנגרם לו.** זאת, אף אם קיים חשש לסכנה הנשקפת ממנו לשלום הציבור, דבר שאין לו כל בסיס במקרה של מרשתי.

6. לא הייתה כל הצדקה לדרוש ממרשתי להסיר את בגדיה באופן הפוגע ברגשותיה הדתיים וגורם להשפלתה. גם אם אמצעי הבידוק שהופעלו במקרה של מרשתי לא סיפקו את אנשי חברת האבטחה, היה עליהם לערוך את הבדיקה שביקשו לערוך תוך כיבוד צנעתה ורגשותיה של מרשתי. **ודוק, מרשתי לא סירבה לעריכת הבדיקה. היא הסכימה לפשוט את בגדיה העליונים בנוכחות המאבטחות, ואך ביקשה כי המאבטחים הגברים ייצאו מן החדר – בקשה סבירה לכל הדעות.**

7. לאור נאמר לעיל נבקשך כדלקמן:

א. להורות על חקירת התנהלות חברת האבטחה ועמידתה בנהלים במקרה של מרשתי, מידת הצורך בבידוק שנערך לה, הדרישה להוריד את בגדיה והמקום בו נדרשה לעשות כן.

ב. לקבוע נהלי בידוק אשר לא יגרמו לפגיעה ברגשותיהן ובצנעת הפרט של נשים מוסלמיות העוברות במחסום ארז. משמע, להימנע ככל האפשר מהסרת בגדיהם המסורתיים ולבצע, ככל הנדרש, בדיקות חלופיות באמצעים מתקדמים שאינם מחייבים הסרת בגדים.

ג. במקרה והסרת הבגדים היא בלתי נמנעת, יש לבצע את הבדיקה בחדר סגור, בנוכחות מאבטחות בלבד – כפי שמתחייב על מנת שלא לפגוע בצורה אנושה ברגשותיהן הדתיים של הנשים העוברות במעבר.

8. לתשובתך בהקדם אודה.

בכבוד רב,

טל שטיינר, עו"ד